

13 tilbage; men jeg skal bemærke, at det ikke er stillet oprindeligt af mig alene, men af det hele samlede Finantsudvalg, som i Vinter var nedsat, og derfor troer jeg ikke, at jeg bør tage det tilbage. Det maa desuden bemærkes, at, naar man vil udvide Gageforbedringen til samtlige Læger, saa vil den Forbedring, som de hidtil ansatte Læger ville faae, blive mindre, idet Summen da ikke bliver større, men snarere mindre.

Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 10 har Krigsministeren udtalt, at der var vist de omtalte 6 Officerer to „Faveurer“; den ene var den, at de havde faaet Premierlieutenants-Charakter. Hvad den anden Faveur skulde være, var jeg ikke saa heldig at kunne forstaae; men den ene Faveur, at de havde faaet Premierlieutenants-Charakter, er der virkelig ikke mange Folk, som sætte stor Pris paa; naar man ikke kan opnaae Andet, end en Premierlieutenants-Charakter, men ikke Gagen, saa ville de Allersleste ligesaa gjerne hedde Secondlieutenanter som Premierlieutenanter. Den ærede Krigsminister har fremdeles sagt, at Favoren skulde bestaae deri, at de havde faaet denne Premierlieutenants-Charakter, uagtet de ikke havde taget den Examen, som de skulde have taget i 1850; men jeg maa dertil bemærke, at det ikke var deres Skyld, at de ikke toge denne Examen i 1850; det var Krigsministeriet, som gjorde det umuligt for dem at tage denne Examen, idet Krigsministeriet gjentagne Gange befalede, at Underviisningen ved Højskolen skulde standse, og at Eleverne ved Højskolen skulde gaae til Tjeneste i Armeen. Som en Folge deraf, kunde de ikke forsætte deres Studinger, og det var derfor umuligt for dem at tage deres Examen i 1850. Den ærede Krigsminister har fremdeles sagt, at der er adskillige andre Officerer i Armeen, som vare ligesaa gamle Officerer som disse, og som endnu ikke vare Premierlieutenanter; det forholder sig ganske vist rigtigt; men jeg skal paa den anden Side tillade mig at bemærke, at der er et overordentligt stort Antal yngre Officerer, som ere virkelige Premierlieutenanter med Gage som saadanne — jeg kan ikke nødtigt angive Antallet, men det er omtrent 100 Officerer, med hvilke dette

er Tilfældet, og i en Armeesom vor er et Antal af 100 Officerer et meget stort Antal. Naar nu den ærede Krigsminister har sagt, at der imidlertid var enkelte Andre, som vare andre Officerer end disse, og med Hensyn til hvilke der ikke var stillet noget Forslag til, at de skulde have Premierlieutenants-Gage, saa maa jeg dertil bemærke, at, hvad de 6 Officerer angaaer, med Hensyn til hvilke jeg har stillet Endringsforslaget, er der udkommet en kongelig Resolution, som tilfuger dem det, hvorimod der ikke er nogen kongelig Resolution, som tilfuger de Andre det. De Andre have maaeske Premierlieutenants-Charakter, men dette er, som den ærede Krigsminister meget rigtigt bemærkede, ikke nogen ligesvem Berettigelse til at faae Premierlieutenants-Gage. Det hedder i en speciel kongelig Resolution udtrykkeligt, at disse 6 Officerer skulde gaae forud for visse navngivne Officerer i Artilleriet, og det er dog vel ganske klart, at Meningen deraf maa være, at de i alle Henseender skulde gaae forud, i Anciennitet, i Tjenesteforhold, i Gage osv., eller idetmindste staae paa lige Fod med de Andre; men, naar nu Nogle af dem, som de skulde gaae forud for, staae i virkelig Premierlieutenants-Nummer og høve Premierlieutenants-Gage, saa er det klart, at den kongelige Resolution ikke er syldestgjort, med mindre disse 6 Officerer idetmindste staae ligesaa stor en Gage, som de andre Officerer allerede have. De 6 Officerer, hvorom Taleren er, ere Officerer fra Aaret 1846, og de Officerer, som de ifølge den kongelige Resolution skulde gaae forud for, ere Officerer, udnævnte i 1848, og det var netop ved at blive opmærksom paa, at det var ubilligt, at de yngre Officerer fra 1848 skulde gaae forud for dem fra 1846, at denne kongelige Resolution blev givet, som gif ud paa, at disse 6 Officerer, som vedbleve at være Elever ved Højskolen, skulde, naar de engang traadte ind i Artilleriet, gaae forud for de Andre, som interimistisk vare gaaede foran for dem, derved, at de vare blevne udnævnte til Premierlieutenanter.

Tscherning: Jeg indseer fuldkommen vel det Banfælige i dette Forhold, men jeg troer, at vi vilde være stillede paa et meget urigtigt